JE DEŇ. U NÁS DOMA JE VESELO. VARÍ OBED, OPRAVUJE ,

BRAT ČÍTA ROZPRÁVKOVÚ . JA SEDÍM PRI A POZERÁM, ČO ROBÍ V ZÁHRADE. DEDKO NESIE

.PREČO ASI? JÁÁÁJ, NA SÚ ČERVENÉ . LEZIE NA REBRÍK A OBERÁ ČEREŠNE.

URČITE POTREBUJE POMOC. RÝCHLO ZA NÍM A KRIČÍM: „POMÔŽEM TI, DEDKO?“ „BUDEM RÁD,“ ODPOVEDÁ DEDKO.

O CHVÍĽU MÁ DEDKO PLNÝ KÔŠ A PODÁ MI HO. VEZMEM A S RADOSŤOU HO PRINESIEM MAME DO KUCHYNE.

UŽ SA TEŠÍM, AKÉ DOBROTY Z NICH PRIPRAVÍME.